

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

15. De Origine Vrbis Vltraiectinae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

statim eundum ad monasteria Columbae: ad veritatem eius sufficit suo tempore iuisse. voluit enim Deus Egbertum remanere in Hiberniâ quem praeordinauerat debito tempore ad monasteria Columbae destinare. Nec Beda recenset illum statim adiuisse. Tertio, admodum probabile est extitisse monasteria instituti & regiminis Columbae in Hiberniâ, saltem in parte Hiberniae Pictis propinquâ, ad quæ reformanda statim se receperit Egbertus, (erat namque Hibernis iuxta ac Pictis venerabilis Columba gratumque eius institutum) inde reversum ad Frisiam Willibrordum dimisisse, ac demum anno 716. in Ionam profectum. Quomodo enim longo interuallo ab Hibernia in Iona distans emisisset Willibrordum sociosque in Hiberniâ agentes?

De Origine Vrbis Ultraiectinæ.

VALEDICTO itaque hoc S. Patre Egberto omnibus amicis longum valere iussis, duodecim Domini gregis arietes ex Hibernico littore soluentes, fælicibus auris acti, tandem

Iuxta exspectatum portus tenuere petitos.

Legationis suæ effectum procuraturi, Wiltaburgū, (nunc Ultraiectum) intrant, in quo residebat Radbodus Frisonum Dux, qui ante aliquot annos armorum vi Francis illud eripuerat, aut saltem vi & armis contra Francos detinebat. Nullum maleficium Sacris Apostolis est illatum, & clementer à Radbodo habiti, quamuis eorum monitionibus obedire recusarent duræ ceruicis Barbari.

Vt verò nihil omittamus quod ad plenissimā Historiæ

H S. Wil-

S. Willibrordi eiusque sodalium intelligentiam illustratoremque spectare posset, aliquot dissertatiunculas de vrbis Ultraiectinæ origine, situ, nominibus adiungemus. Certi aliquid definire non profiteor, neque id est possibile in tanta rerum antiquarum obscuritate: diuersorum sententias plurimùm recitabo, lectori iudicio relicto.

Nonnulli existimant Ultraiectum conditum tempore Neronis Romanorum Imperatoris ab exule quodam Antonio Neronianam tyrannidē fugiente. Existimationem eam plurimis refellit Guilelmus Heda Nobilis Traiectinæ rerum Scriptor in proæmalibus ad historiam Ultraiectinam: cap. 3. & Lambertus Hortensius lib. 1. secessiunum Ultraiectinarum probabili repudiatur, eo quod apud Scriptores nusquam omnino vel tenuis mentio fiat talis exulus. Alij initium sumpsiſſe ab Antonio Triumviro Iulij Cæsaris in Gallicis & Germanicis expeditionibus Collegâ, oppidorum & aliarum arcium conditore. Et hoc vero proximius esse indicat idem Hortensius. Hedæ magis placet origo attributa sub Druso Imperatore, qui Rheno plurima castella imposuit; fossam, quam Drusianam vocamus, alias Isalam, duxit. Raphael Volaterranus Traiecti Ptolomæi naualia ponit; cui contrariantur Petrus Appianus qui ea Swollam, alijs qui Campē, Bernardus Furmerius qui Doccum Frisiæ, ea interpretantur. Quid ages Lector?

Imus obscuri sola sub nocte per umbram. Mihi probabile est ante aduentum Iulij Cæsaris Ultraiectum floruisse siue oppidum, siue urbem. Eò cogitationem manu ducunt commoditas situs, libertas soli cui circumvicina non certent: quam utilem situationem habitatores Rheni, qui ante Iulium frequentes erant, non neglexisse, est credibile. Et solent quæ in vrbes eriguntur, antea diu fuisse habita: cum igitur statim post obitum Cæsaris consensu Authorum-

thorum Ultraiectum vrbs fuerit, verisimile est prius vel tanquam urbem siue oppidum claruisse, & quidem ob aquas Rhenanas mercatu nobile. Huius verisimilitudinem adiudicant nobis dicti Hortensius & Heda supra. Quando autem cœperit habitari, nimis incertum, aut quando vrbs facta, præter superiores opiniones nihil restat quod adferam.

D I S S E R T A T I O N E

De eius nominibus eorumque variatione.

Sicuti Prouinciae sæpe vocabula variarunt, ita & vrbes siue oppida, idque varijs ex occasionibus: vt à situ, conditore, instauratore, victore, Dominatore &c. Antoninam ab initio vrbē eam fuisse appellatā, apud Authores constare asserit Hortensius & sic vocatam esse reliqui Authores tanquam certum habent. Unicus quem vidi Pontus Heuterus lib. 2. De veteri & nouo Belgio cap. 9. dubius est hisce verbis: *Lambertus Hortensius aliquando dictum vult Ultraiectum Antoninam, sed id mihi rationibus non satis firmis, nec recepti Scriptoris testimonio comprobatur.*

Admisso Antoninam nonnumquam dictum, varietas rursum est à quonam illud nomen profluxerit Hortensius vero proprius esse censet ab Antonio Triumviro Cesaris Iulij in Galliis collegā, de quo supra. Heda verosimilius putat nomen istud sortitum ab Antonia Drusi coniuge: aut ab Antonia vxore L. Domitij ex Octavia sorore Augusti genita: aut Antonia matre Claudij filii Drusi Germanici, veluti ab Agrippina, Colonia Agrippina: à Druso eius patre, fossa Drusiana: à Flauio Fratre Arminij Fleuum Castrum: à Vipsania Marci Agrippæ filia, Vespæ: ab Al-

H 2. phego